"Birgittahymnen."
Nicolaus Hermanni (+1391), övers.
övers. av Johan Bergman.

Ej förlagd.)

Stilla.

pp

1. Ros, den himmelsk dagg bestänker, stjärna, som i klarhet blänker,

p

kell, Birgit-ta, nå-de-full! Stänk din godhet ned till gru-set,

med blänk

med re — na him — mels

blänk

blänk

med re — — na him — mels —

diminuendo

pp

mf

2. Kristus, kärleksarm, milde mästare

jäm — mer-da — — lens mull! 3. Helgad, renad, gudsför-e-nad,

mp

gunst be-tett dig, nådigt lett dig från din spåda ål-ders dar, du blev kris-ten

blev så an-den medelst banden av en e-vig kär-leks-lag, e-vigt fa-ger,

vä — xer, fro — das, i det go-das

strå — la ser du Kristi tju — ger da

p

vintrads-kristen vä-xer, fro-das i det godes pa-ra-dis, en tol-mods ax,

e-vig da-ger strå-la ser du Kristi tju-ger da go-da he-la li-vets dag.

va — xer, fro — das i det

strå — la ser du Kristi tju-

Nº 5